

Lahja, izvensti pondeljek, vsak dan. Uredništvo: ulica sv. Frančiška
Askega št. 20. I. nadstropje. Dopolnje: v Ljubljano, v Trst, v
pisma se ne sprejemajo, rokopisi pa se vratajo. — Odgovor: na
Prof. F. Perle. — Lastnik tiskarne: Ljubljana. — Tiskar:
znaša za mesec L 7.—, 3 mesece L 18.—, leta L 37
za inozemstvo mesečno 5 lir več. — Telefon uredništva: 11-57.

LJUBJANOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 cent. — Oglasi se računajo v
širokosti ene kolone (72 mm.) — Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 40 cent.
osmrtine, zahvale, poslanice in vabila po L 1.—, oglasi denarnih zavodov
mm po L 2.—. Mali oglasi po 20 cent. beseda, najmanj po L 2.—. Oglasi
naročnika in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica
sv. Frančiška Askega št. 20. I. nad. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

Resnica!

Bivši prestolonaslednik Nemčije, sin
cesarja Viljema zadnjega, je izdal nedavno
posebno knjigo pod naslovom: »Jaz iščem
resnico«. Resnico namreč, kdo da je za-
krivil svetovno vojno. To njegovo iskanje
resnice pa obstoji v resnici le v tem, da
se — mimo in preko resnice — trudi z
dokazovanjem, da so drugi krivi, ne pa
Nemci. Ameriški list »New York Times«
pa je priobčil te dni neka pisma, ki jih je
pisal isti nemški prestolonaslednik neki
gospici Silviji Cushman v Bostonu, v ka-
terih tudi »išče resnico«: pa ne glede
krivde na izbruhu svetovne vojne, marveč
o tem, kdo da je zakrivil poraz Nemčije v
svetovni vojni.

Tu pa je njegova »resnica« res zanimiva,
presenetljiva. Navaja dva krivca. V enem
pismu trdi, da je socializem strmoglavil
Nemčijo v propad, v drugem pa — njegov
ljubljeni oče Viljem. Pošto namreč:

»Moj oče je imel šanso. Izgubil je igro,
ker se ni hotel odločiti za zvezo z Anglijo
ali Rusijo. Tisočkrat sem ga svaril in mu
rekel, da bomo osamljeni in končno uni-
čeni od vsega sveta, ker smo imeli za
zaveznico le Avstrijo, državo, ki je v
razsulu vedno bolj. Toda on je veroval v
priateljstvo z vsem svetom in ni hotel
priznati, da se bliža svetovna vojna. Poiz-
kusil sem vse, da bi svojemu očetu odprl
oči. Bilo je brezupno in končno so mi, ker
sem bil pruski častnik, veleli, da se moram
pokoriti in da naj držim jezik za zobmi.
Z na široko odprtimi očmi sem videl, kako
se bliža naše uničenje. No, kakor sem
rekel, on je imel svojo šanso, meni pa
nislo nikdar dani možnosti, da bi pokazal,
kaj znam. Ta usoda je istotako grenka,
kakor je posledica prenašanja »lastnih
pogreškov. Morda me smatrajo za precej
brezsrčnega, toda preveč sem moral po-
gledati v teh zadnjih dvajsetih letih.«

Tako odkriva bivši nemški prestolona-
slednik svoje nesrečno srce najprej v
knjigi, v kateri »išče resnico«, a potem v
pismih ameriški gospici. Kar pripoveduje
gospici Silviji Cushmanovi v Bostonu, je
notranja stvar rodne Hohenzollernceve,
stvar razmerja med gospodom očetom in
gospodom sinom. K večjemu je neka pi-
kantnost v tem, da je sin tako močnega
očeta, ki si je domisljal, da bo gospodova-
lec vsega sveta, v pismenskih zaupnih
zvezah z žensko, ki ni »cesarska visokost«,
ali vsaj kakšna knežinja.

Drugače pa je v knjigi, v kateri Viljem
junior »išče resnico«. To je poglavje, ki
je zanimivo tudi za široki svet. Vprašanje
namreč: Kdo ima na vesti izbruh svetovne
vojne, te neizmerne nesreče, ki je zadela
človeštvo, njegove vrednote in njegove
kulturne dobrine? Naslov oni knjigi je
zgrešen. Kajti pisec v resnici ne išče
resnice, marveč pripoveduje le, da jo že
ima in ki naj bi bila: Nemci niso krivi!
Nesreča zanj pa je v tem, da se je o tem
vprašanju že nagomladila cela literatura
in to iz peres vse drugače avtoritativnih
in verodostojnih prič, diplomatov, državni-
kov, politikov, ki vsi dokazujejo, da resni-
ca ni tam, kjer jo hoče imeti mladi Viljem.
H gromadi te literature se pridružujejo še
vedno novi dokazi.

Ravno te dni je zopet objavil v dunajski
»Arbeiter-Zeitung« dva članka moža, ki se
sicer ne ponaša, da išče resnico, pač pa jo
pozna in govori. Ta poznavalec resnice
je poznani publicist Hermann Wendel.

Na podlagi konkretnih dejstev in doku-
mentarico izpodbija Wendel posebno
trditve, da bi bila Srbija kriva na izbruhu
vojne. Kaj nazorno opisuje nesrečno av-
strijsko upravo v Bosni in Hercegovini:
kako so upravitelji znali korumpirati po-
litične stranke, da so se vedno bolj pogre-
zale v močvirje oportunitizma, da so bile
slednjice le mehko testo, ki so ga pred-
stavniki režima oblikovali po svoji ljubi in
neljubi volji. Ker pa so bile tudi kmetske
mase nedostopne za revolucionarno snub-
ljenje, je v glavah mladine dozorelo
uverjenje, da je pomoč edino v »individu-
alnih akcijah«. Ta mladina se je zbirala
v tajnem združenju »Mlada Bosna« in
»Ujedinjenje ili smrt«. Pripadniki so bili
visoko in srednješolski, malomeščani in
delavci. Prvi čin take »individualne akci-
je« je bil atentat Bogdana Serajevića na de-
želnega načelnika generala Varesanina na
dan otvoritve takozvanega deželnega zbora,
te karikature ustave, ki jo je Dunaj narinil
Bosni. Bilo je to dne 18. junija 1914. Izvr-
šilski atentat, ki pa se ni posrečil, si je
Serajević pogljal kroglo v lastno senco. Ta
čin samozrtvovanja je silno deloval na
njegove somišljenike in »Mlada Bosna« se
je odločila za teroristično taktiko. S tem
je bila — pravi Wendel — usoda Frana
Ferdinanda zapечатena!

Nato opisuje Wendel tajno organizacijo
in ukrepanja mladih zarotnikov, ki so
videli najhujše izživljanje v tem, da je hotel
Fran Ferdinand ravno na Vidovdan, dan
narodne žalosti Srbov, vkorakati v Sara-
jevo kot triumfator. Zlasti še, ker so do-
bivali vesti, da se Avstrija pripravlja še
v tem letu za napad na Srbijo. Sodno dno
pa je izbila vest, ki jo zarotniki zaupno
dobili od strani ruske diplomacije, da je
namreč na sestanku v Konopištu, gradu
Frana Ferdinanda na Češkem, cesar Vi-
ljem II. pritril načrtom Frana Ferdinanda
za neposreden napad na Srbijo! Pri teh
svojih načrtih je Fran Ferdinand posebno
računal z dejstvom, da je Srbija v balkan-
skih vojnah tako izkrvavljena in da je bila

neoborožena, da bi se ne mogla upreti na-
padu močnega soseda. Teja dejstva so se
dobro zavedali tudi odločitelji krog v Beo-
gradu in že to je neizpodbiten dokaz, da
oni niso hoteli vojne ter da je izključeno,
da bi bili oni podpirali akcijo, ki bi mogla
spraviti v nevarnost obstanek srbske
države!

Prislo pa je vendar do atentata v Sara-
jevu proti volji Srbije. Pač pa ga je izzvalo
sovražstvo dunajske diplomacije proti Srbiji
in srbskemu narodu. Prvi in glavni krivec
je vsa vnanja politika Avstrije proti Srbiji
in posebej še avstrijski režim v Bosni in
Hercegovini. V večini prebivalstva teh

dveh pokrajin je zavrelo in prekipelo.
Jevič piše v svojem opisu »Sarajevski
atentat«:

»Sarajevski atentat ni bil čin kakšnega
posameznika, kakšnega nardnega prenapre-
teža, marveč vse mladine Bosne. Ni izšel
torej iz enega trenutka, marveč je bil
dolgo pripravljeno delo ene cele genera-
cije, ki je bila odločena na boj s sovraž-
nikom na življenje in smrt za svoje člove-
čanske in narodne pravice.«

Fran Ferdinand je hotel to bol in Vi-
ljem II. je pritril njegovim načrtom! To
je resnica, ki jo pa Viljem mlajši — noče
najti!

Podpis italijansko-jugoslovenskih konvencij Nettunske konvencije

RIM, 20. Italijanska in jugoslovenska
delegacija sta odpotovali iz Rima proti
Nettuno s posebnim vlakom ob 9.10. Vlak
je prispel ob 10.15. Postaja je bila okraše-
na z italijanskimi in jugoslovenskimi zastava-
mi. Jugoslovensko delegacijo je sprejel
generalni tajnik v zunanjem ministrstvu
Contarini. Ob rivierji Anzio-Nettuno
so bili uvrščeni fašisti iz mesta Anzio, na-
daje šolski otroci z zastavami in ogromna
množica ljudstva, ki je pozdravljala de-
legacijo.

Ministrski predsednik on. Mussolini, ki
je prispel že včeraj v Nettuno, je priča-
koval delegate na dvorišču grada. Ob
10.30 so se vsi člani delegacij podpisali v
album. Nato se je izvršil podpis konvencij,
sklenjenih v Firencih in Benetkah. Za
Italijo je najprej podpisal on. Mussolini, za
Jugoslavijo sta podpisala poslanik Anto-
njevč in predsednik delegacije dr. Rybář.
Ker je konvencij mnogo, je trajalo podpi-
sovanje okoli pol ure. Konvencije so na-
pisane na zlatom obrobjenem papirju,
ki je v navadi za mednarodne pogodbe. Po-
samezni zvezki so zvezani z vrvice, po-
barvano z barvami italijanske in jugoslo-
venske državne zastave. Pečati nosijo
liktorski svezjenj in začetnice jugosloven-
skih delegatov.

Po podpisu se je vršila bogata zakuska
v dvorani, iz katere se nudi krasen pogled
na morje. Ob 11.40 sta se delegaciji vrnila
s posebnim vlakom v Rim.

Jugoslovenska delegacija je odpotovala
iz Rima proti Beogradu ob 17.40.

Glavne določbe konvencij
Italijansko-jugoslovenske konvencije,

podpisane v Nettunu, vsebujejo rešitev
vprašanj, ki so bila odložena na s. marghe-
ritski konferenci. Glede zaštite lastninske
pravice italijanskih državljanz v Dalmaci-
ji je določeno, da se ne sme z ozirom
na agrarno reformo v Jugoslaviji nič me-
njati brez medsebojnega sporazuma. Za-
jamčen je prost nakup nepremičnin od
strani italijanskih optantov v Dalmaciji in
od strani Rečanov, ki bi optirali za Jugo-
slavijo. Raba italijanskega jezika v Dal-
maciji in arbo-hrvatskega na Reki je za-
gotovljena italijanskim in jugoslovenskim
optantom za Italijo, oziroma za Jugosla-
vijo na sodnih in pri upravno-političnih
in državnih uradih, razen v carnicah;
to velja za ustmeni in pisni jezik. Ista
določba velja za notarske spise, zemljiške
knjige in druge javne registre. Sedanjti ita-
lijanski odvorniki v Dalmaciji in jugoslo-
venski na Reki bodo lahko prosto vršili
svojo poklico.

Promet med Zadrom in jugoslovenskim
ozadjem je urejen. Jugoslavija ima prost
prehod preko roškega pristanišča ne samo
za svoje lastne izdelke, ampak tudi za
tranzitno blago. Jugoslavija dobi lahko
prosto luko na Reki. Na bazenu Thon di
Revel se postavijo javna skladišča (Ma-
gazzini generali). Tudi se določijo spo-
razumno. Italijanskim delavcem v Jugosla-
viji in jugoslovenskim v Italiji je dana svo-
boda jezika in dela.

Državljanom obeh držav je zagotovljeno
povračilo škode, ki so jo povzročile ita-
lijanske ali jugoslovenske redne čete z re-
kvizicijami. Tudi zadeva zavarovanja je
sedaj v redu.

ne sme priti do ponovnega konflikta.
Vedel tega mora vlada pri pogajanjih z
Vatikanom opozoriti, da je Husov praznik
smatrati kot državni praznik po obstoje-
čem zakonu in da je določeno znajanja in
načina te proslave ob udeležbi državnih
oblasti notranje-politične zadeve republi-
ke, o kateri bodo odločali edino zakoniti
zastopniki čehoslovaškega naroda.

Novi vojaški vstaji na Portugalskem

udružena po par urah

LONDON, 20. »Times« poroča iz Lisa-
bone: Včeraj je v prvih jutranjih urah iz-
bruhnila vojaška vstaja proti vladi. Vstajo
so povzročili oficirji, ki so ubežali iz trdn-
jave Julian, kjer so bili zaprti.

Vlada se je sesela v vojašnici v Casmu
ter je izdala uradno poročilo, v katerem
pravi, da bo ukrenila vse potrebno za za-
ščito republikanskih ustanov.

Po vsem Portugalskem je bilo progla-
šeno obsešno stanje. Položaj v glavnem
mestu je navidezno miren.

Vlada, ki je v sled nezaupečne, ki ji jo
je izrekla poslanska zbornica na svoji seji
od minolega petka, imela demisijskino, je
v sled zaupnice, ki jo je dobila v senatu
z 28 glasov proti 10, sklenila ostati na
svojem mestu in je že v soboto predlagala
predsedniku republike razpustitev poslanske
zbornice in razpis novih volitev.

LISABONA, 20. Včeraj zjutraj ob 10. uri
se je vdal 5 kolovodij v vstaji. Sploh se
gibanje že smatra za pomerečeno in se
pričuje vsak čas, da se ude moštvo
krizarke »Vasco da Gama«, ki je v prvem
času stopilo na stran vstajev.

Za politiko mira na Balkanu

Nobenih pogajanj za mir

PARIZ, 20. General Jordana je izjavil
madriškemu dopisniku »Journala«, da so
vse govornice o pogajanjih Francije in Spa-
nije z Abd-el-Krimom za sklenitev miru
izmišljene. Madridska konferenca da je
postavila le temelje za sklenitev miru, ka-
tere bi moral brezpogojno sprejeti vodja
vstajev.

Izjave grškega zunanjega ministra

ATENE, 20. V narodni skupščini je po-
dal minister za zunanje zadeve Rendis
kot odgovor na neko interpelacijo glede
odnosajev med balkanskimi državami sle-
dečo izjavo:

»Proučil sem podrobno diplomatični po-
ložaj in sem s tem prišel do prepričanja,
da so stare metode diplomacije ostale
večkrat brez uspeha na Balkanu. Radi
tega bo po mojem mnenju treba ustanoviti
obvezno razporedilo, potem katerega bo
pač lahko skleniti dogovor za garancijo,
pa tudi zveze med Grčijo, Jugoslavijo in
Rumunijo. Razsodišče bo tudi odstranilo
vsa nesporazumjenja, ki obstojajo močje
danes med Jugoslavijo in Grčijo.«

Stjepan Radić v avdijenci pri kralju

Izreden optimizem obeh Radićev. Samostojnost samostojnih demokratov. Pašić zopet zbolel.

LJUBLJANA, 20. (Izv.) Danes sta se
peljala skozi Ljubljano v salonskem vozu
minister Pavle Radić in njegov stric Ste-
pan Radić. Odpeljala sta se na Bled, kjer
je kralj popoldne sprejel v avdijenci Ste-
pana Radića. Po avdijenci sta bila oba
glavna voditelja radićevcev izredno dobre
volje; Stjepanu Radiću je zadovoljstvo kar
sijalo iz obraza.

V vili »Epos« je Stjepan Radić sprejel
novinarje ter jim podal naslednjo izjavo:
Nisem mogel pričakovati boljšega izida
avdijence kakor je bil. S kraljem sem se
razgovarjal o vseh mogočih stvareh, po-
sebejno pa o sporazumu med nami in radi-
kali. Kralj se je zelo zanimal za to vpra-
šanje. Naš kralj je naš človek. Jaz bi se
bil z radikali že davno sporazumel, a sem
hotel vedeti, kakšega naziranja je kralj v
tem pogledu. Priznati moram, da nisem
našel takega razumevanja za to vprašanje
niti pri najboljših naših ljudeh.

Radić je ob tej priliki poklonil kralju
tri svoje knjige. Na vprašanje, ali se mu
bo vrnil poslanski mandat, je Radić odgo-
voril novinarjem: Slišal sem, da želijo
moji prijatelji radikali, da bi prišel v Beo-
grad; kljub temu pa mojem tega vprašanja
komplicirati. Vsekakor sem mišljenja, da
mora biti v skupščini vse zastopstvo
hrvatskega naroda. V Beogradu nočem
biti samo klobič, ampak hočem delati z vso
siljo. Nobena država se danes ne nahaja v
tako dobrem položaju kakor Jugoslavija.

Tudi Pavle Radić je podal zelo optimi-
stične izjave. Po njegovem mnenju ne bo
težko izvesti sporazuma, ker mu ne na-
sprotuje niti kralj, niti vlada, niti Pašić,
niti radićevci. Politika vlade je v dobrem
tiru. Med opozicijo pride do nove grupa-
cije strank, ker se sedanja negativna po-
litika opozicije ne da vzdržati.

Jutri odpotuje oba Radića v Zagreb,
nato v Beograd, kjer se sestane Stjepan
Radić s Pašićem.

BEograd, 20. (Izv.) Po sklenitvi spo-
razuma in nastopu nove vlade je napetost
v političnih krogih precej pogoja. Danes
ni bilo seje narodne skupščine, ki se bo
vršila jutri.

Veliko zanimanja sta vzbudila govora,
ki sta ju imela včeraj Svetozar Pribičević
na sestanku samostojnih demokratov v
hotelu »Imperial«, in Stjepan Radić na
sestanku radićevcev v Zagrebu. Ob za-
ključku svojega govora je Pribičević
poudaril, da hočejo samostojni demokrati
voditi svojo politiko popolnoma samo-
stojno. Težišče svoje akcije bodo samo-
stojni demokrati prenesli med narod in se
ne bodo vezali z nikomur, ne na desno,
ne na levo.

Slavnostna petdesetletnica jugoslovenskega Udruženja dobrovoljcev

BEograd, 19. Danes se v Beogradu
začno svečanost povodom 50-letnice ob-
stoja Udruženja dobrovoljcev Jugoslavije.
Proslava bo trajala tri dni in bo izredno
svečana. Udeležijo se je kakih 3000 delega-
tov iz Jugoslavije. Doznava se tudi, da
pride v Beograd mnogo inozemskih do-
brovoljcev in invalidov, tako iz Čehoslo-
vaške, Francije, Belgije in Švice, od kate-
rih jih je nekaj že prišlo v Beograd.

Velika nesreča na Savi

50 ljudi v valovih reke

BEograd, 20. (Izv.) Včeraj se je pri
proslavi 50-letnice obstoja Udruženja do-
brovoljcev dogodila strašna nesreča na
Savi. Na nekem splavu se je hotelo prepe-
ljati z desnega brega na levi breg Save
okoli 50 ljudi. Sredi Save se je splav ne-
nadoma prevrnil in vsi potniki so se zgu-
bili v valovih. Resilo se jih je le malo.

Dogodki na maroškem bojišču

Abd-el-Krim meri na Fez

FEZ, 20. Položaj je še vedno resen, am-
pak ne predstavlja več tiste opasnosti, ki
jo je izdal pred dvema tedni. Fez je še
vedno cilj rifanskih napadov; čini z
orožjem tvorijo bolj posamezne epizode in
se dobro čuti, da se bliža z naglico teme-
ljita sprememba položaja. Abd-el-Krim na-
pada mesto z dveh strani; od Uezzana v
zapadni smeri in od Uergeri ter skuša priti
z Visokega Loebena v dolino po naravni
poti.

V tej drugi smeri leži težišče rifanskih
prizadevanj, kakor to dokazujejo številni
napadi zadnjih dni proti postojankam okoli
Ain Malufa ter gibanja Aina Hiche v coni
Ouerge z jasnim namenom, da se odreže
Francozom pot za oskrbovanje z živili in
da se preplazi zvesta in neutralna plemen-
na. Medtem vztraja Abd-el-Krim v svoji
politiški pritiska ter skuša s prigovarjanji
in s terorjem spraviti razna plemena na
svojo stran. Zasedanja v francosko bojno
linijo se nadaljujejo večinoma v nočnem
času.

V Tazo, ki je bila le deloma evakuirana,
se je povrnil mir. Sploh so Hiti trdili, da
je bila izpraznjena Taze preuranjena.

Akcija francoskega glavnega stana na-
preduje naglo in točno. Sultan organizira
med Francozom zvestimi plemeni oddelke
konjenice, ki se koncentrujejo z naglostjo.
V sektorjih Daholija se nadaljuje izpražnje-
vanje. Francoski napad pretekle noči je
osvobodil skupino, ki je ostala obkoljena

Stjepan Radić je v Zagrebu govoril cele
dve uri. V svojem govoru je Radić po-
sebejno poudarjal dobre lastnosti kralja
Aleksandra, ki zna biti priprost seljak in
obanem velik diplomat.

Včeraj se je v Zagrebu vršilo zborova-
nje zajedničarjev. Glavna govornika sta
bila dr. Lorković in dr. Trumbić. Nato sta
bili sprejeti dve resoluciji. Prva obsoja
dosedanjo Radićevsko politiko in izrekla
proti sporazumu; druga izrekla zaupnico
vodstvu. Iz stranke je bil izključen sedanji
minister Krajač, ki je prešel v radićevski
tabor.

Vso javnost je zelo razburila vest, da je
moral Nikola Pašić odložiti svoj odhod na
letovisce, ker je zopet zbolel. Pašić se je
zopet prehladil. Poleg tega pa ga je na-
porno delo zadnjih dni silno utrudilo. Da-
nes se je vršil pri njem sestanek ministrov,
na katerem so se ministri sporazumeli
glede vladne deklaracije.

Prve Radićeve brzojavke

BEograd, 19. Takoj po izpustitvi jo
Stjepan Radić — kakor znano — poslal
vdanostno brzojavko kralju Aleksandru,
nadalje ministrskemu predsedniku Pašiću
in predsedniku radikalnega kluba Ljubi
Živkoviću. V prvi brzojavki se Radić za-
hvaljuje za abolicijo procesa in za veliko
zaupanje. Pozdravlja Aleksandra Kara-
gjojevića, kralja Srbov, Hrvatov in Slo-
vencev, velikega sina velikega očeta, člo-
veka, ki se je največ trudil za sporazum,
kralja svobodne volje naroda in pravde.
Brzojavka zaključuje s vzklikom: »Živio
kralj, živio kraljevski dom!«

Brzojavko je poslal St. Radić tudi mini-
strskemu predsedniku Pašiću, v kateri
pravi: »Skozi dosedanje goste megle ne-
poznavanja in nezaupanja in skozi še go-
stoje mrežo laži in zabod, ste Vi po božji
prosvetljenosti svojega uma spoznali vso
veličino, pa tudi vso težino narodnega
sporazuma. To veliko a nevidno delo ste
utrdili in končali. Mi Hrvati in Srbi mora-
mo kot hrbtenica vsega našega naroda in
naše skupne države v urejeni svobodi, na-
predku in blagostanju biti s skupnim de-
lom vzor slovanske kmetske države v
popolni izvedbi človeških pravic in
miru. Naj Vam Bog da doživeti bogate
sadove iz tega Vašega velikega dela.«

Brzojavka predsedniku radikalnega kluba
Ljubi Živkoviću se glasi: »Zahvaljujem
se Vam in klubu za globoko razumevanje
za potrebe in stremjenja našega skupnega
kmetskega naroda in države, za slogo in
odločnost, s katero sta sprejela narodni
sporazum. Zahvaljujem se stranki, Bogu in
kralju.«

od sovražnika. Sovražnik je napadel obe
postojanki pri Bab Oceine in Oued Ham-
brune, a je bil vržen nazaj; vsled tega se
je moral umakniti in je utrpel pri tem
težke izgube in je v sektorju Ouerge iz-
praznil postojanko Orti.

Vest o dohodih novih francoskih ojačenj
ter o prihodu novega vrhovnega poveljni-
ka generala Naulina in maršala Petaina je
napravila pri prebivalstvu najboljši vtis.
Javno mnenje in maroški tisk se strinjata
v tem, da je treba izvesti akcijo do
skrajnosti, ter nasprotujeta vsaki misli na
pogajanja z Abd-el-Krimom, dokler ne bo
na bojišču popolnoma poražen. Skleniti
danes mir — piše neki list — bi pomenilo
obnoviti v najbližji bodočnosti številne
vstaje, kakor se to sedaj dogaja z ozirom
na gotova plemena. Drugi list predvideva
možnost nove grožnje Rifancev z vzhoda,
vendar pa se na splošno upa, da se Abd-
el-Krim ne bo posrečilo prekoračiti Vi-
soki Loeben.

Katastrofa v Hongkongu

BERLIN, 20. »Vossische Zeitung« javlja
iz Londona: V Hongkongu so se vsled ne-
prestanega deževja utrgale ogromne plasti
zemlje. 150 oseb in številne hiše v kitaj-
skem okraju so postale žrtve katastrofe.
Skoraj ravno toliko žrtve leži baje še pod
razvalinami.

Nov poraz konservativnih strank v Franciji

Izid pokrajinskih volitev

PARIZ, 20. Ob 14. uri so bili znani na-
slednji podatki glede izida pokrajinskih
volitev:

Levičarske stranke so pridobile 80 novih
mest in sicer 59 radikalni in socialistični
radikali, 2 socialistični republikanci in 19
socialisti.

Druge stranke so imele naslednje zgube:
konservativci 6, liberalci 49, levičarski
republikanci 28, komunisti 4.

Francija za skupen nastop proti Kitajski
LONDON, 19. Včeraj je bila v zunanem
ministrstvu važna konferenca o položaju
na Kitajskem. Konferenca, kateri je pre-
sedoval Chamberlain, so se udeležili fran-
coski, ameriški in japonski poslaniki. Na
konferenci se je razpravljalo o skupni po-
litični napram Kitajski in o programu kitaj-
ske konference, ki naj bi se vršila že v
kratkem.

Kakor poroča »Times«, je tudi Francija
naklonjena skupnemu političnemu sodelo-
vanju.

DNEVNE VESTI

Altri tempi — altri costumi!

Podprefekt Ansaldo zapušta Pustojno. V slovo so mu priredili banket, seveda z navdušenimi govori. Govorniki so slavili vrline podaljšavkega se podprefekta. V svojem zahvalnem odgovoru se je — kakor čitamo v Piccolu — g. Ansaldo spominjal tudi domačega slovenskega prebivalstva. Naglašal je, da so bili za časa njegovega poslovanja v Pustojni Slovenci najbližji njegovi misli, želeli, da bi se v blagodejnem delu miru utrđilo pobratinstvo med Italijani in drugorodci, kakor se je to že zgodilo s Slovani ob Nadžici.

Želi g. podprefekta, da bi prišlo do bratrskega sožitja med Italijani in Slovenci, se prigušujemo tudi mi z vso iskrenostjo. Tudi bi visoko cenili njegovo zatrdilo, da so bili Slovenci najbližji njegovi misli, toda obžalovati moramo, da je kot podlaglo pobratinstva označil primer ob Nadžici iz leta 1866. Pobratinstvo na taki podlagi je danes — povedano bodi z vso iskrenostjo — nedosegljivo, je utopija. Tudi g. podprefekt — kot mož tako visoke inteligence — bi moral razumeti razliko med tedaj in sedaj. Pred vsem razliko med duševno sestavo in narodno in politično kulturo beneskih Slovencev po vojni leta 1866 in med ono pol milijona Slovanov, ki jih je priključila k Italiji svetovna vojna. Tedaj se je mogla Italija postavljati na stališče, da zanjo ne obstoji nikakoli manjšinsko vprašanje. Danes se ne more več. Doba pol stoletja je prinesla velike spremembe v duševnost narodov. Vzdrčili so se k živi narodni zavesti, da niti ne govorimo o neustojljivi kulturni razvoju Slovanov, danes priključenih k Italiji, v tej dolgi dobi. Primer z beneski Slovenci je neumestno zato, ker se z njimi ni sklenil nikakoli sporazum, marveč so se v kulturnem in političnem pogledu zaostale sirote resignirano udale v položaj narodne in politične brezpomnosti. Da je z novimi priključenimi Slovani drugače, o tem se je mogel g. podprefekt sam prepričati v času svojega uradovanja v Pustojni, kakor se je uveril tudi bivši generalni civilni komisar za Julijsko Krajino, gospod senator Mosconi, ki odkrito govori v svoji znanosti knjigi, da je v Slovanih živ narodni čut, narodna zavest vroča ljubezen do svojega jezika. Le na podlagi modrega in pravičnega upoštevanja teh čustev je možno resnično in pravo pobratinstvo, ne pa na podlagi primera beneskih Slovencev! Gospodu podprefektu je poznan pregovor: Altri paesi, altri costumi! Glede razmerja med narodi pa se je treba ravnati po pravilu: altri tempi, altri costumi! Da, gospod podprefekt: altri tempi, altri costumi! — altri costumi! Kdor res želi bratstvo sožitje med obema plemenoma, oziroma zadovoljivo ureditev manjšinskega vprašanja, ki se ga tudi Italija ne bo mogla ubraniti, mora se definitivno pozabiti na stare beneske recepte.

Tečaj za občinske tajnike. Kakor smo že poročali, bo v tekočem letu odprt tečaj za občinske tajnike, ki bo trajal 4 mesece in sicer od 1. avgusta t. l. do konca novembra t. l. Prošnje za sprejem in vpis se lahko vlagajo na ravnateljstvo zavoda do 25. t. m.

Tekom tečaja se bodo poučevali naslednji predmeti: 1) ustavno pravo, 2) upravno pravo, 3) Civilno pravo in postopanje pred razsodiščem (giudice conciliatore), 4) kazensko pravo, 5) trgovsko pravo, 6) upravna justica, 7) politična ekonomija, 8) finančna veda, 9) davčni sistem lokalnih bitij, 10) občinsko računovodstvo, 11) razlaga občinskega in deželnega zakona, zakona o javnih napravah za pomoč in dobrodelnost in o školskem patronatu, 12) razlaga vseh onih zakonov, ki zanimajo občinski urad in upravo, v kolikor niso zapodeni v prejšnjih predmetih. Poučevala bosta odv. dr. Perna in dr. Guido Devetaj.

Imendan kraljice Margherite. Včeraj je kraljica mati Margherita praznovala svoj imendan. Ob tej priliki so bile na javnih poslopih izvešene zastave.

Razpisane službe na pošti. Pri glavnem poštne uradu v Trstu, in sicer pri oddelku za dostavljanje ekspresnih pošilav, je na razpolago nekoliko mest akordnih pismonoš. Sprejemajo se bivši bojovniki do 37. leta starosti, a v pomanjkanju teh drugi prošili v starosti od 16. do 18. leta. Za podrobnejša obvestila se je obrniti na oddelke za osebe (Reparto Personale) pokrajinskega poštne ravnateljstva v Trstu.

Pokrajinski zdravstveni svet. Na svojih sejah od 14. do 16. in 17. t. m. je napravil pokrajinski zdravstveni svet sledeče sklepe: 1) Odobri se organizacijo seznamu likarnic v tržaški pokrajini, 2) Odobri se z nekaterimi spremembami zdravstveni pravilnik tržaške občine, in sicer I. del: Organizacija zdravstvenih služb, II. del: Zdravstvo z ozirom na jedate, pijače in hišne predmete; III. del: Borba proti nalezljivim boleznim, IV. del: mrtvaška policija; V. del: živinodržavna policija. 3) Svet je dal svoje mnenje glede ure opiranja in zapiranja likarnic; 4) Mnenje, ali naj se uvede ena živinodržavna služba namesto dveh v občini Tržič skupno z drugimi sosednimi prizadetimi občinami.

Stavka v «Stabilimento Tecnico» končana. Dasi ni še prišlo do popolnega sporazuma med zastopniki delavcev, včlanjenih pri kovinarski organizaciji «F. I. O. M.», in industrijalci, je vodstvo omenjene organizacije včeraj naznanilo, da je stavka v tovarni strojev «Stabilimento Tecnico Triestino» pri Sv. Andreju končana. Včeraj so prišli delavci polnoštevilno na delo in tovarna je začela zopet normalno poslovanje.

«Zvona». Izšli sta v skupnem zvezku 6. in 7. številka «Ljubljanskega Zvona».

Društvena vest. Pevski zbor Glasbene Matice. Danes zvečer ob 7.45 pvska vaja.

Pevsko društvo «Ilirija». Danes ob 21. uri odhoda seja. Tajnik.

S. D. «Adria». Prosič ima danes važen sestanek v navadnih prostorih. Prosi se za polnoštevilno udeležbo. — Odbor.

M. D. «Zarja». Rojan. Danes točno ob 8. uri zvečer vaje dramatičnega odseka. Prosi se za točnost in polnoštevilnost. — Načelnik.

SPORT

IZIDI NEDELJSKI TEKEM. «Val» — openaka «Prosveta» 7:2 v prid «Valu». Rezerve «Val» — «Prosveta» 5:3 v prid «Valu».

Hazena «Val» — «Ponziana» 4:2 v prid «Valu».

Rokometna tekma «Ilirija» — «Adria» 15:4. Ob precejšnji udeležbi občinstva se je vršila v nedeljo popoldne na igrišču S. D. «Adria» v ulici Calvova napovedana tekma med hazenašicami ljubljanske «Ilirije» in tržaške «Adrie». Tekma je začela z lepo zmago vrlih ljubljanskih hazenašic, ki so razvile lepo kombinirano igro; obvladale so «Adrio» s 15:5.

Iz tržaškega življenja

Vojak utonil pri kopanju. Lep solčni dan je zvalil predvčerajšnjim nenavadno mnogo ljudi k morju; kdor je le mogel, je iskal blagodejnega hlada v osvežujočih valovih. Tako je storišil tudi 21-letni vojak Avgust Pucci, doleden kolearskemu bersalijerskemu oddelku armadnega zbora. Šel se je kopat na valovol pred prostu luko V. E. III. Ko se je okopal, je sedel na breg ter se solčnil. Nenadoma pa je mladeniču menda postalo slabo, kajti hkrati se je nagnil naprej in strbnunknil v vodo, ki je na tistem mestu precej globoka. To je zapazilo več oseb, ki so se kopale tam v bližini, toda nobenemu ni prišlo da um, da gre za nesrečo, mende, da je vojak sam skočil v vodo. Ker se pa mladenič ni več prikazal na površju, so pričeli navzočim slutiti, da ga je doletela kakaka neizgovorna. Neki mladenič je takoj skočil v vodo in po ponovnem potapljanju je naposled potegnil vojaka na površje in ga s pomočjo drugih oseb spravil na breg. Nesrečni vojak ni več dihal vendar je srce še slabotno bilo. Posrečeneč je bil nemudoma prepeljan na obrežje, kamor je čez par minut prišel zdravnik resilne postaje, ki je s pomočjo postrežnikov skušal obuditi utopljenca k življenju z okrepčilnimi injekcijami in potem umetnega dihanja. Toda prizadevanje sanitancev je bilo zaman; čez petih 10 minut je nesrečni vojak izdihnil. Truplo je bilo prepeljano v mrtvašnico vojaške bolnišnice.

Samomor v hotelu. Preteklo soboto se je nastanil v hotelu «Moncenigo» v ulici Giacinto Gallina gospod srednjih let, ki se je izkazal za 50-letnega knjigovodjo Marija Carli, iz Benetk. Predno je šel v odzadano sobo, je prišel, ki je bil videti precej zamisljen, dejal, da ne potrebuje nič ker bo kmalu zopet odpotoval. Naslednje jutro zarana je neka postrežnica, ki je pospravljala na hodniku, začela iz Carlijeve sobe oster pok. Sluteč nekaj ne-navadnega, je vznemirjena poklicala druge postrežnike, ki so vdrli zaklenjena vrata. Našli so Carlija napol oblečenega in krvavega na postelji; kri mu je curjala iz rane na desnem senu; revolver, ki ga je tiščal v otrpli desni, je dovolj jasno pričalo, da je nesrečnik izvršil samomor. Na lice mesta poklicani policijski organi so zaplenili par pisem razne osebne listine ter nekatere druge samomorilčeve predmete. Po oblastvenem izvidu je bilo truplo prepeljano v mrtvašnico mestne bolnišnice. Vzrok samomora ni znan.

Nesreča ali samomor? Včeraj v prvih jutranjih urah je neki železničar našel blizu sežanske postaje na železniškem tiru strašno razmesarjeno truplo neznanca; gornji del života je bil popolnoma odtrgan od ostalega trupla, tir je bil široko naokrog okropljen s krvjo, pomeneš s koščki mesta. Železničar je obvestil o žalostnem odkritju svoje predstojnike, ki so od svoje strani sporočili vest orožnikom. Ti so zastražili krvave ostanke, ki so jih medtem železničarji že zložili kraj tira, dokler ni dospela sodna komisija, ki jih je po predpisnem izvidu dala nato prepeljati v sežansko mrtvašnico. Identiteta poveljenca, ki je približno 50—60 leten mož, ni še s gotovostjo določena; nesrečnik je baje neki Irebec, iz Orleana. Tudi ni še ugotovljeno, če gre za samomor ali nesrečo, kar je verjetnejše. Nekateri namreč menijo, da se je nesrečni vratač prišel domov ob progi in da se je v temi spotalnik in padel čez tir, po katerem je tedaj prihajal vlak, ki ga je razmesaril.

Vesti z Goriškega

Občinske volitve v Idriji

Malo pred razpisom občinskih volitev v Idriji se je bil začel idrijski podprefekt Aljačević pogajati z edinaško in s strujarsko stranko glede skupnega nastopa pri volitvah. Vlada je pač, kakor povsod, hotela preprečiti, da bi dobili komunisti večino v občinskem zastopstvu, ker to ve pač vsakdo, da bi bil v tem slučaju in pri dandane vladajočih razmerah občinski zastop takoj razpuščen. Podprefektova akcija je imela uspeh: zastopniki obeh strank so mu obljubili skupen nastop pri volitvah. Sicer pa, kakor že rečeno, pri teh razmerah — ne glede na podprefektovo akcijo — ni bilo drugega izhoda, in to je bila edina pot, po kateri se je lahko prišlo do občinskega zastopa. Z ozirom torej na dano zagotovilo, in le pod tem pogojem je podprefekt poskrbel, da so se volitve razpisale. Hotel je v tem smislu izvesti volitve in pokazal pri tem mnogo odločnosti. Poskrbel je bil za takojšnjo odstavitev občinskega komisarja in premetenje nekaterih podrejenih uradnikov, ki so se bili izjavili na nekem sestanku proti razpisu volitev.

Obe stranki sta pa šli takoj na delo. Zjediništa sta se bili, da naj vseh večinske liste razmerje popolne paritete, kakor pri prejšnjem občinskem zastopstvu. Večinska lista šteje 16 od 20 občinskih svetnikov; manjšinska lista se je prepuštila komunistom. Vsaka stranka bi imela torej imenovati 8 kandidatov, kar se je tudi zgodilo. Na podprefektovo željo sta bila sprejeta v večinsko listo tudi dva kandidata italijanske narodnosti — in tudi to dogovorimo med obema strankama, dasi so se edinaši v začetku upirali in so se le neradi vdali. Popustilo se je pač vsled tega, da po kažemo resno voljo mirnega sožitja, predvsem pa vsled tega, ker se je hotelo s tem ščititi ljudske koristi, ker je vsakdo videl, da se bo le na ta način zamoglo kaj doseči v prid idrijskega mesta, zlasti pa v prid idrijskim delavcem. Podprefekt je bil namreč z vso resnostjo obljubil, da se bo z vso silo zavezal zato, da sprejme rudnik čim večje število sedaj brezposlenih delavcev za službo. Obdelovalce so se se razne druge zadeve. Vsakdo ve sicer, da ne bi prišlo do izvršitve vseh teh zadev, toda vsakdo je bil prepričan, da se bo v novem občinskem zastopstvu dalo zelo mnogo doseči.

V nedeljo dne 12. t. m. se je vršil v rudniškem gledališču od 9-11 dopoldne javen volilni shod, na katerem so nastopili govorniki vseh treh strank. Na shod sta bila povabljena od strujarjev tudi gospoda dr. Biteznič in dr. Besednjak.

Toda na shod ni bilo ne enega ne drugega pač pa sta prišla oba ta gospoda v Idrijo istega dne popoldan. — Marskomu se je zdelo ta okoliščina nekoliko sumljiva. Gospoda sta obiskala svoje somišljenike, sledili so razni pogovori in sestanki, toda vedno le med strujarji. Z edinosti nista stopila v nikake stike. V kondelek popoldan se pa kar na celem razne govorica, da pojdejo strujarji na lastno pest v volilni boj, da nastopijo s samostojno večinsko listo. Z ozirom na zgoraj opisani položaj se je zdelo to marsikomu nemogoče; toda naslednji dan v torek popoldan je prišel iz njih pisarne na krajevni odbor tržaškega političnega društva «Edinosti» dopis, v katerem naznanjajo z ničevimi razlogi, da odstopajo od sporazuma in da bodo nastopili pri občinskih volitvah s samostojno večinsko listo. To sporočilo je vplivalo porazno — za nje. Ves srd občinstva, zlasti pa delavcev se je obrnil proti njim. Celotno množico izmed njihovih pristavev so odločno obsojali tako postopanje, ker je vsakdo lahko domneval, kakke bodo posledice. — Vsakdo je vedel, da so bile volitve razpisane le pod zgoraj navedenim pogojem in da vsled tega njihovega koraka obstoja nevarnost, da se sploh ne bodo vršile. — Gospoda dr. Biteznič in dr. Besednjak pa sta po vrlo uspešnem delu za delavca in za kmeta v torek zvečer zginila iz Idrije.

Kljub gornji bojazni, da bodo volitve preklancane, so stranke šle po spremenjenem položaju na delo. Edinosti so bili seveda prisiljeni postaviti samostojno večinsko listo, s katero bi bili zlasti v očigled velikemu splošnemu ogorčenju proti strujarjem pri volitvah prav gotovo prodrli.

Toda kar se je pričakovalo, kar je bilo zelo verjetno tudi za vsakega strujarja, — to je prišlo: oblast je v petek dne 17. t. m. preklancala volitve.

Zapostavili so se torej vsi ljudski interesi, zapostavila se je vsa skrb za kmeta in za delavca — interesom stranke in izključno le tem interesom. Ali naj vladamo mi sami v občini?

skem zastopu, ali pa naj dobi občina novega komisarja, — to je bilo njih geslo. Gospodje Treven, Arko, Biteznič in Besednjak se-li zavzede, koliko želeli se napraviti idrijski občini, zlasti pa idrijskemu delavstvu s tem svojim nezaljubljenim postopanjem? Boste mar vi plačevali dragoga komisarja? Kdo bo varoval občinske interese, kdo idrijskega delavca?

Vso nadaljnjo sodbo prepustimo vsem idrijskim meščanom in vsem našemu tako izkušnemu narodu v Idriji.

Seja goriškega mestnega sveta. V petek zvečer se je vršila seja goriškega mestnega sveta, ki pa ni bila niti posebno zanimiva in tudi ne burna, kakor se je splošno pričakovalo.

Prvi dve točki dnevnega reda, ki bi po onem splošnem pričakovanju morali dati povod za burne razprave, ki bi mogoče tudi prerokanja, sta bili rešeni na ta način, da je bila razprava o ostavki petoro občinskih svetovalcev, ki je tvorila prvo točko, odložena, po predčitju pisma tvrde Brunner, ki je tvorilo drugo točko, pa sploh ni sledila nikakoli debata, kakor se je splošno pričakovalo. Od ostalih točk dnevnega reda bi bilo omeniti: da je mestni svet sklenil nakupiti gradbene načrte za železniške proge Cerinjan-Gorica, Ajdovščina-Logatec Sv. Lucija-Idrija in Sv. Lucija-Kobarid; da je bil abonent na goriški tramvaj, ki je dosedaj znašal 24 lir, povišan na 30 lir, da prosi goriški mestni svet vlado, da naj ne zahteva povračila predprijemov, danih v svrhu vzpostavitve ravnovesja v proračunu goriškega mesta; da je bila trditi Ribič C. nakazana za l. 1925 podpora v znesku 8000 lir za vzdrževanje avtomobilnih prog v Furlanji in da je mestni svet sklenil municipalizirati plakatiranje po zidovih goriškega mesta.

Oni, ki so pričakovali na petkovni seja goriškega mestnega sveta burne razprave in debato, so bili torej razočarani, toda v goriškem mestnem časopisu se še z večjo vnamo nadaljuje polemika o razbitih pogajanjih s tvrdo Brunner o soškem hidroelektričnem podjetju v Solkanu. Eni trdijo, da je mesto z razbitjem pogajanj utrpelo velikansko škodo, drugi sedaj že priznavajo, da je res škoda, da ni došlo do ugodnega zaključka pogajanj, trdijo pa, da ta škoda ni tako občutna po svojem obsegu in pomenu in tudi ne nepopravljiva. Vrag pa vidi, kdo neki ima «razon» v tej zamotani in nekam čudni zadevi. Morda pa se bo le našla kakka elektrika, ki bo posvetila in razjasnila to temno zadevo.

Razstava slik. Prof. Franjo Kopač je razstavil v izložbi «Narodne knjižarne» in Breščanske trgovine večje število slik, obstoječih po večini iz pokrajinskih motivov. Razstavljene slike vzbujajo znatno pozornost goriškega občinstva.

Znanost in umetnost

Odgovor g. Doktoriču. Ni moja navada, da bi reagiral javno na kritike, ker me navadno ne spravijo ne dobre ne slabe iz ravnotežja. Sam namreč najbolje vem, ali je bila kaka stvar dobra ali slaba. Na kritiko g. Doktoriča v «Goriški Straži» od 1. julija o zadnjem koncertu «Pevskega in glasbenega društva» pa moram odgovoriti, ker so njeni nameni preveč prozorni. Namen g. Doktoriča je diskreditirati mene pri društvu in društvu pri občinstvu. Pri nas ni težko doseči nimbusa velikaša, ker nimamo ljudi na izbero, ki bi bili sposobni poročati objektivno in res strokovnjaki o naših prireditvah. Vsa modrost naših kritikov se vrhne v opazkah o slabi ali dobri izgovorjavi besedila, glasbenih momentov se pa nikdo ne dotika. Ali pa se kritiki omejujejo na globalne trditve: je bilo dobro, je bilo boljše, je bilo slabo, je bilo slabše, za nič, kakor to dela g. Doktorič javno, v javnem listu, drugi pa od osebe do osebe, ako jih dobijo, ki so voljne poslušati. G. Doktorič tako kritiziranje še stopnjuje z izrazi: nočem preveč žaliti, raje molčim, tudi zbor bi bil bolj storil, da bi bil molčal itd. ter z žalitvijo občinstva, ki «ploka naravnost besno pri vsaki še tako slabi točki». Taki izrazi po mojem ne pomenijo samo pomanjkanja predpogojev za dobro oceno, ampak tudi pomanjkanje — srčne izobrazbe in dišijo — oprostite... toda nel odkritosrčnost je dolžnost — po samohvali. To ni vti, ki ga napravljajo g. Doktorič morda sam name, ampak tudi na marsikoga drugega, zato sem ga odkrito povedal.

Mogoče mi bo kdo ugovarjal, da g. Doktorič ni imel slabega namena. Temo potem povem, da g. Doktorič svoje trditve aspiiral nepremišljeno. Tudi tega ne bi bil smel! Ako zahte-

vamo, da vsakdo dobro premisli, predno kaj izusti, potem moramo toliko bolj zahtevati, da vsakdo dobro premisli, predno kaj napiše. Sem odločno proti kritikam, ki samo hvalijo; naj se pohvali, če je kaj hvale vredno, če je pa kaj slabega, naj se tudi to pove, toda v pravi obliki. Če kritik pozna razmere in težkoče, katere mora zbor premagati in radi katerih poznavanje ni bilo popolno, je dolžan to v oceni pojasniti. Spominjam se tukaj nauka, ki sem ga slišal v cerkvi: kdor sliši govoriti o svojem bližnjem slabo, pa ve, da ni resnično, greši, ako k temu molči. G. Doktoriču so gotovo znane težkoče, s katerimi se bori ne samo zbor Pevskega in glasbenega društva, ampak tudi vsi drugi. In vendar v svojih obsodbah ne omenja niti ene olajševalne okoliščine. Taka kritika ni pravična in zasleduje slabe namene.

O koncertu ni bilo razen ene opazke, skrite v apostrofiranju občinstva, nobene druge omembe, kakor — da bi bil lahko bolje igral. Hvala! To vem tudi sam in marsikdo drugi izmed poslušalcev. Omenim naj samo to, da si prav nič ne domišljam, da bi bil pokazal kak prvovrsten orkester. Zadovoljen sem, da se mi je sploh posrečilo orkester ustvariti, ker vem, da je potreben. To naziranje deli z mano tudi društvo in ogromen del občinstva, ki je to s svojim odobravanjem pri koncertu tudi posvedočilo in pri tem gotovo tudi uvaževalo, da za enkrat drugače ni mogoče niti v tem niti v kakem drugem pogledu. Delo v orkestru je bilo zame dvojni žrtvi, ki ne zasluži tako omalovažujočih in žaljivih opazk.

H koncu si dovoljujem še eno opazko. G. Doktorič poudarja vedno, da so kritike, ki samo hvalijo, za nič, on pa da je strog. Rekel sem že, da tudi jaz takih kritik ne odobravam. Toda prepričan sem, da vsekakor manj skodujejo, kakor kritike, ki so pisane pristranski in s slabim namenom. In v strogosti je treba tudi doslednosti. Naj bo g. Doktorič strog tudi proti samemu sebi. Imamo namreč ljudi, ki se pustijo titulirati kot — skladatelji glasbeniki in strokovnjaki, a ne pomislijo, da študent, ki je napisal domačo nalogo, še ni pisatelj. Emil Komel.

DAROV!

Da počaste uspešnem svog blagopokojnog druga i prijatelja Rikarda Tomasića darovali su za Istarsku Rečicu: Dr. Uliks Stanger lira 50, Jelfo Petrović lira 50, Ivan Mender lira 100, Stjepan Car lira 50, Tomasić udova Marija i sinovi lira 100, Miran Julije lira 50, V. Car lira 20, Albin Priskić lira 10, A. Tomasić lira 15, Petar Priskić lira 20, Za Dječak Maticu: Josip Brumnjak lira 10, Jelfo Petrović lira 50, Rikardo Jurković lira 50, Julije Miran lira 50, Ivan Letiš lira 50, M. i V. Kundić lira 50, Dr. Ante Grgurina lira 100, Tomasić udova Marija i sinovi mjesto vijenca lira 200. Ukupno dakele lira 1025, od kojih za Istarsku Rečicu 465, a za Dječak Maticu lira 560. Novac u upravi «Istarske Reči».

Borxna poročila.

DEVIZE Amsterdam od 1070.— do 1095.— Belgija od 138.— do 126.50; Pariz 127.— do 127.50 London od 131.40 do 131.85; New York od 27.— do 27.15; Španija od 385.— do 395.—; Švicarska od 525.— do 528.—; Atene od 42.— do 44.—; Berlin od 640.— do 655.—; Bukaresht od 12.50 do 13.—; Praga od 80.— do 80.50; Ogrska od 0.0375 do 0.0385; Dunaj od 0.0375 do 0.0390; Zagreb od 47.40 do 47.75.

VALUTA: Avstrijske krome od 0.0375 do 0.0395 dinarji od 47.20 do 47.60; dolarji od 26.95 do 27.10; novci po 20 frankov od 105.— do 108.—; funti Sterling od 131.25 do 131.65.

Benezijske obveznice 70.50.

Potrti neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša ljubljena soproga, mati, hčerka in sestra

Alojzija Stegu

roj. Čelhar

po dolgi in mučni bolezni, previdna s sv. zakramenti, mirno v Gospodu preminula.

Pogreb naše drage pokojnice se bo vršil v torek, dne 21. t. m., ob 15. uri iz mrtvašnice mestne bolnice v Trstu.

GORNJE BETINJE-TRST, 20. julija 1925.

Josip, soprog. Alojzek in Danica, otroka.

Marija vdova Čelhar, Ivanke, Pavla, Julka, Rozza, sestre in ostali sorodniki.

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

Pogr. podjetje Nuova Impresa, Corso V.E.III 47

MALI OGLASI

KNJIGOVODKINJA, izveščana, zmožna slovenskega, srbskega, italijanskega in nemškega jezika išče mesta. Naslov pri upravnistvu. 990

BRIVSKI pomočnik se ponuja brivcem na doželi proti hrani, stanovanju in plači po dogovoru. Fran Renčič, Trst, Viale XX settembre 17/II. 991

ABSOLVENTINJA trgovske šole išče službo kot začetnica. Ponudbe naj se pošljejo upravnistvu lista pod «Začetnica» 997

VILIN, nov, 4000⁰ obdelanega zemljišča se prodaja za L. 20.000 v Gorjanskem št. 97 998

BABICA, avtorizirana sprejema noseče. Adele Emerschitz-Sbreizer, Farneto 10 (podaljšana Ginnastica) lastna vila, telefon 20-64. 962

VOJNEGA invalida, ki se more izkazati z invalidskimi dokumenti, sprejme tržaški zavod takoj kot slugo ali tekača. Prednost ima, kdor pozna več jezikov. — Ponudbe pod «Invalid» na upravnistvu. 976

SPREJME se stenografija-strojevka za slovenski in nemški jezik. Nastop službe 15. avgusta t. l. Pisarna Dr. Mateja Pretner in Dr. Henrika Okretič, Trst ulica N. Machiavelli 15/I. 986

GLASBILA za popoln tamburaški zbor kupim. Ponudbe z natančnimi podatki na naslov: Lampe, Knežak (Fontana del Conte) 996

JUNEČ za pripuščanje, švicarske pasme, 16 mesecev, star, se prodaja. Umek Vinko, Komen. 992

«KNJIGOVODJO, mlajšo moč s znanjem obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi ter nekoliko prakse, sprejme Mlekarska zadruža v Trnovem (Torrenova di Bisterza). Predložiti je spričevala in staviti zahteve.» 981

BABICA, avtorizirana sprejema noseče. Govorilno slovensko. Slavec, via Giulia 29.